

Ki kövesse Joseph Smitht?

Halála előtt Joseph Smith próféta a következőket tanította a Tizenkét Apostol Kvórumának:

„Fivérek! [V]alami fontos esemény fog nemsokára történni. Előfordulhat, hogy az ellenségeim megölnek. És abban az esetben, ha megteszik, és azon kulcsok és hatalom, amely most én rajtam nyugszik, nincsenek átadva nektek, elvesznek a földről. Ha azonban

sikerül őket a ti fejetekre helyeznem, akkor nyugodtan eshettek gyilkos kezek közé, ha Isten engedi azt, és teljes gyönyörűséggel és megelégedettséggel fogok elmenni tudván, hogy a munkám elvégeztetett, és az alapok le lettek fektetve, amelyeken Isten királysága fog növekedni az idők teljességének adományozási korszakában.

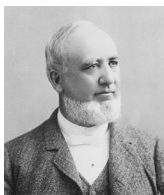
A Tizenkettek vállán kell, hogy mostantól az egyház vezetésének felelőssége nyugodjék, míg ki nem jelöltök másokat, hogy a helyetekbe lépjenek.” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith [2007]. 559.)

Joseph Smith azt is tanította, hogy az Első Elnökség az egyetlen csoport a Tizenkét Apostol Kvóruma felett, amikor azonban meghal a próféta, az Első Elnökség feloszlik (lásd History, 1838–1856 [Manuscript History of the Church], volume B-1, 691, josephsmithpapers.org).

- A tanultak alapján mi segíthet neked reagálni a korábban felhozott három állításra?
- Milyen mintát alkotott az Úr az egyháza vezetésének a folytatására a próféta halála esetén?

Amikor Brigham Young egy nagy gyűlésen a szentekhez szólt, sokan beszámoltak egy csodálatos élményről, és arról, hogy érezték a Szentlélek megerősítését.

George Q. Cannon elnök (1827–1901) – aki később az Első Elnökségben szolgált – ezt mondta:

„Brigham Young... felállt és szólt a néphez. [...] Aki akkor jelen volt, soha nem felejtheti el, milyen hatása volt ennek rájuk. Ha maga Joseph támadt volna fel a halálból, hogy a fülük hallatára szóljon, az sem lehetett volna megdöbbentőbb hatással a gyűlésen

jelen lévők többségére. Maga Joseph hangja volt az;

és nemcsak Joseph hangját hallottuk; de az emberek szemében úgy tűnt, mintha maga Joseph állt volna előttük személyesen. Csodálatosabb és csodásabb esemény történt aznap annak a gyülekezetnek a jelenlétében, mint amiről valaha hallottunk. Az Úr olyan bizonyoságot adott a népének, amely nem hagyott kétséget afelől, ki az a férfi, akit kiválasztott, hogy vezesse őket. Természetes szemükkel és fülükkel is látták és hallották, majd jöttek az elhangzó szavak Isten meggyőző hatalmával kísérvé, egészen a szívükbe hatolva, és elteltek a Lélekkel és nagy örömmel. Borús időszak volt, és némely szívekben valószínűleg kétely és bizonytalanság honolt; de most mindenki számára világossá vált, hogy itt van az az ember, akire az Úr ráruházta a szükséges felhatalmazást, hogy Joseph helyében eljárjon közöttük” (George Q. Cannon, "Joseph Smith, the Prophet," *Juvenile Instructor*, Oct. 1870, 174–75).

Emily Smith Hoyt, aki jelen volt, amikor Brigham Young a szentekhez szólt, ezt jegyezte fel:

„Az érvelés módja, az arckifejezése, a hanghordozása az egész lelkemet megborzongatta. Saját szememmel láttam Joseph meggyilkolt testét. Saját kezeim is érezték a halál jeges hidegségét az egykor nemes homlokán. Tudtam, hogy Joseph halott. Mégis, gyakran összereztem és önkéntelenül felnéztem az emelvényre, hogy nem Joseph van-e ott. De nem ő volt, hanem Brigham Young. Ám ha bárki kételkedik Brigham azon jogában, hogy intézze a szentek ügyeit, akkor mindössze ennyit kell mondanom neki: Nyerje el Isten lelkét és tudja meg ő maga is! Az Úr gondoskodni fog népéről” (Emily Smith Hoyt, in Lynne W. Jorgensen, "The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness," *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–97], 164).

- Ha ott lettél volna, milyen hatással lett volna rád ez az élmény?
- Hogyan kapcsolódhat a Moróni 10:5 a tanultakhoz?